

Publicerad 2009-04-12 23:53 av annamarialovisa

Oj

jag kan se det framför mig

ondskan i svartvitt förkläde om natten

tidsperspektivet läker inga sår

stora ärr

smärtan lever kvar

tusentals tårar

för något som fanns en gång,

det finns inget kvar av

inte längre

inte nu

hållbar hållning för den yttre fasaden

deras flås i nacken

ständig hets

jag önskar om och kanske

att betyda speciell

vara

det är långt hem

jag odlar min egen rädsla

växer den större

växer mig inom

växer din tomhet

för egentligen saknar jag bara dig så jävla mycket

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren annamarialovisa med Poeter.se id #28323 innehar upphovsrätten